

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo konstatere, når man hører statsministerens og udenrigsministerens svar på den debat, som har været om de fire undtagelser, at regeringen ikke agter at besvare den kritik, der er rejst. En række partier har under debatten med konkrete eksempler gjort rede for, hvordan regeringen fifler med de fire danske undtagelser. Vi har nævnt to klare konkrete eksempler.

Regeringen besvarer ikke den konkrete kritik, men har en standardgrammofonplade, der hedder, at de fire danske undtagelser ikke er til forhandling på regeringskonferencen. Og selv om vi ved, at de vitterlig allerede er inde i forhandlingerne – det kan vi dokumentere – så gentager regeringen bare grammofonpladen: de fire danske undtagelser er ikke til forhandling på regeringskonferencen.

Udenrigsministeren siger: Regeringen respekterer de fire danske undtagelser. Det gør regeringen åbenbart pr. definition, og det behøver den ikke begrunde, og hvis nogen stiller konkrete spørgsmål, rejser en konkret kritik og siger, at her er på et konkret punkt fifleri med en dansk undtagelse, lægger den bare grammofonpladen på og siger: De er ikke til forhandling på regeringskonferencen, de bliver respekteret af den danske regering. Jeg tror ikke, det bliver ved med at gå for statsministeren og udenrigsministeren på den måde, det tror jeg ikke på.

Vi har jo ventet med spænding på at høre, om Det Konservative Folkeparti ville tage stilling til det spørgsmål. Vi ved ikke endnu, hvad Det Konservative Folkeparti mener om fiflerierne. Vi ved, at Venstre klart har kritiseret regeringen for fiflerierne. Vi ved, at SF har gjort det, Dansk Folkeparti har gjort det; jeg tror også, Fremskridtspartiet gjorde det, Enhedslisten har gjort det. Vi er meget tæt på et flertal, der står bag denne kritik. Vi mangler kun en konservativ tilkendegivelse.

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Statsministeren har en ganske særlig evne til at undgå debat. Enten kommer han ikke til debatten, eller også svarer han ikke på de spørgsmål, der er stillet. Og jeg synes ærlig talt, at statsministeren her ved den – formentlig – sidste store debat i dette folketingsår skulle vise Folketinget den respekt at svare på de helt grundlæggende spørgsmål, der er stillet. Det har statsministeren ikke gjort.

Det er jo ikke nok bare at sige, at fordi man er uenig med Venstre i Europaspørgsmålet, stikker man hovedet i busken. Det har statsministeren ret i. Men vi ved ikke, hvad statsministeren og hans parti mener om de spørgsmål, som ganske rigtigt ikke er til forhandling på regeringskonferencen, men som burde være et emne, der optog os alle sammen i dag, så vi kunne forberede Danmark og danskerne på, hvordan vores fremtidige Europa skal være.

Derfor savner vi en udmelding fra regeringen om holdningen til den fælles valuta, holdningen til forsvarssamarbejdet, holdningen til en fælles politiindsats mod organiseret kriminalitet. Det er ikke nok at sige: Regeringens politik er, at vi respekterer forbeholdene. Vi respekterer også forbeholdene, men man må forholde sig til, om vi danskere fortsat kan stå uden for alle de ting.

Tilsvarende omkring den hjemlige økonomi: Der kan alle økonomiministerens interessante og udviklede historiske tal jo ikke skjule den kendsgerning, at Danmark ikke har udnyttet den vækst, der var i de sidste par år, til at få rettet op på nogle strukturproblemer. Og nu står vi med nogle problemer foran os: en vækstpause, en kraftig bremse, måske endda et stop, i eksporten. Vi kommer så ikke og siger, at så skal der gribes ind her og nu. Der mener jeg, det er meget rigtigt, som både økonomiministeren og finansministeren siger, at det kan være en panikhandling.

Nej, det, vi siger, og det, der er sagt i debatten i dag, men som statsministeren ikke har forholdt sig til, er: Vi står stadig med nogle uløste strukturproblemer. Man har benyttet de sidste par års højkonjunktur til at lave nye offentlige forsørgelsesordninger. Vi ser i dag, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt de fungerer.

Vi hører finansministeren stå meget åbent og beskrive de problemer, der kommer de næste 20-25 år. Men hvad vil regeringen gøre ved det? Der er det jo ikke nok bare at skælde os andre ud for indholdet af de forslag, vi er kommet med. Vi savner en holdning hos regeringen.

Vi savner en politik, så derfor beder jeg endnu en gang statsministeren komme op og svare på de spørgsmål, der er stillet, forholde sig til den kritik, der er rejst, vise, om der er politisk lederskab i regeringen, eller om man gemmer sig bag skjoldet af teflon.